

РЕШЕНИЕ

№ 38

гр. Елин Пелин, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЕЛИН ПЕЛИН, IV СЪСТАВ ГРАЖДАНСКИ ДЕЛА, в публично заседание на шести февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Петко Р. Георгиев

при участието на секретаря Цветанка Анг. Николова
като разгледа докладваното от Петко Р. Георгиев Гражданско дело № 20231820100833 по описа за 2023 година

Предявени са искове с правно основание чл. 49, ал. 1 СК, чл. 59 СК, чл. 142, ал. 2 СК, чл. 127а, ал. 2 във връзка с чл. 45 от ЗБЛД и чл. 127а, ал. 2 СК във връзка с чл. 76, т. 9 ЗБЛД. Делото е образувано по искова молба на С. И. Р., ЕГН *****, с адрес: с. Н.х. общ. Елин Пелин, ул. „С.“ № ..., срещу Р. М. Р., ЕГН *****, с адрес за призоваване: гр. С., ул. „С.“ № 3, с правно основание чл. 49, ал. 1 във вр. ал. 3 СК, с която се иска прекратяване на брака между страните, поради дълбокото му и непоправимо разстройство по вина на ответника. Искът за развод е обективно съединен с небрачни искове за местоживеенето, упражняване на родителските права, личните отношения и издръжката на детето А. Р. Р., ЕГН *****. Твърди се, че страните сключили граждански брак на 28.05.2014 г., като имали едно дете А.Р. Р., роден на 28.03.2013 г. Ищцата твърди, че се запознала с ответника, докато последният излежавал в затвора наказание лишаване от свобода, като бил в обща килия с брат на ищцата. От юни 2010 г. живеели заедно, като първоначално живели в наследствена къща на ищцата в с. Нови хан. През 2015 г. страните заминали за Италия, където се устроили в околностите на гр. Термоли, където един сезон работили на полето. След приключване на този селскостопанския сезон ищцата си намерила постоянна работа, а Р. повече не си намерил работа. След около две години се преместили да живеят в гр. Римини, където работила само ищцата. Установили, че дете А. Р.ов Р. страда от „Разстройство на активността и вниманието“ с поставена клинична диагноза: „Затруднение в обръщането на внимание и концентрация“, за което бил издаден от Център за съдебна медицина Римини Протокол за установяване на гражданска инвалидност, слепота и глухота

от 12.02.2021 г. Твърди се, че през последните две-три години отношенията с ответника се влошили, тъй като ответникът бил емоционално нестабилен, много раздразнителен и ревнив, в резултат на което постоянно възниквали скандали. В периода от 11.06.2023 г. до 24.06.2023 г. се наложило да живеят на хотел, като след пореден скандал, когато Р. обиждал и ударил ищцата пред детето, последната се прибрала в България. Р. пристигнал в България на следващия ден, след което ежедневно тормозил ищцата и пращал съобщения. Твърди се, че след прибирането си в България се видели два пъти, като на срещите присъствало и детето, но на тези срещи ответникът вдигнал скандали и хванал ищцата за гърлото. Твърди се, че Р. похарчил за спортни залози в ЕФБЕТ около 1000 евро. Твърди се, че след фактическата раздяла ищцата направила няколко опити да говори с Р. да се разведат по взаимно съгласие, но той нямал желание за това и бил категоричен, че няма да даде развод. Твърди се, че А. от двегодишен живее в Италия, там са приятелите му, говори и пише основно на италиански език, обича да ходи в неделя на църква, където има неделно училище, и там се чувства добре. Ищцата твърди, че Р. не ѝ позволил да се върне с детето в Италия, където да продължи да посещава училище, както и да продължи лечението си във връзка със заболяването му. Твърди се, че е нужно да направим консултация и с невро-психиатър в Италия, за да му бъдат предписани лекарства, с помощта на които А. да може да бъде по концентриран в училище, както и да може да се справя по-лесно с учебния материал и с ежедневните си дейности като обличане, миене на зъби и други, които го изнервят, защото при извършването им трябва да вложи много енергия, за да се концентрира и да ги направи. Твърди се, че след раздялата ищцата и детето А. живеели в къщата в с. Нови хан, като за тези няколко месеца от раздялата ни ответникът виждал детето си само 2-3 пъти, защото все нямал пари и не можел да дойде да го види. Твърди се, че Р. не е давал никакви средства за издръжката на детето си. Всички грижи за отглеждането и възпитанието на сина ни, както и всички средства, необходими за задоволяване на нуждите му за храна, дрехи, обувки, играчки, медикаменти, разходи за обучение, както и разходите за домакинството-отопление, ел. енергия, вода и други разходи, след раздялата се осигурявали от ищцата. Моли се за определяне на привременни мерки по чл. 323, ал. 1 ГПК за предоставяне на майката упражняването на родителските върху малолетното дете А. Р.П., определяне на местоживее при майката, определяне на режим на лични отношения с бащата и осъждане на ответника Р. М. Р. да заплаща издръжка в размер на 300 лева месечно от подаване на исковата молба. Моли се на основание чл. 127а, ал. 2 във връзка с чл. 45 от ЗБЛД да се даде разрешение, заместващо липсващото съгласие на Р. М. Р., ЕГН *****, за издаване и получаване на паспорт на детето ни А. Р.ов Р., ЕГН *****, по заявление подадено само от майката и законен представител С. И. Р., ЕГН *****, без да се иска писмено съгласие на бащата Р. М. Р., както и на основание чл. 127а, ал. 2 СК във връзка с чл. 76, т. 9 ЗБЛД да се разреши на детето ни А. Р. Р., ЕГН ***** да напуска пределите на Република България и да пътува в чужбина неограничен брой пъти до навършване на 18 годишна възраст, само и единствено със съгласието на неговата майка и законен представител С. И. Р., ЕГН *****, без да се иска такова от бащата, когато е необходимо, като има право да пътува придружаван от неговата майка или от определено от

нея пълнолетно лице.

Ответникът Р. М. Р. не е открит на адреса, посочен в исковата молба – гр. С., ул. „С.“ № ... Видно е от служебна справка от НБД Население, че същият има регистриран постоянен и настоящ адрес - с. Н. х. общ. Елин Пелин, ул. „С. № При условията на чл. 47, ал. 1 ГПК е залепено уведомление на 13.10.2023 г., като в срока по чл. 47, ал. 2 ГПК книгата не са получени. Според справка от НОИ няма активен трудов договор. Размерът на възнаграждението на особен представител по смисъла на чл. 47, ал. 6 ГПК се определя от съда при условията на Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г. на ВКС по тълк. д. № 6/2012 г., ОСГТК/. Съдът е определил на основание чл. 47, ал. 6 ГПК, вр. с чл. 7, ал. 1, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, възнаграждение за особен представител на ответника в размер на 1200 лева, което е било внесено от ищцата на 09.11.2023 г. С определение от 13.11.2023 г. е изискано от САК да определи особен представител на ответника. В уведомително писмо с изх. № 1675/16.11.2023 г. на Софийския адвокатски съвет е посочено, че за осъществяване на правна помощ по делото е определен адвокат Г. П. Г. от САК. С определение от 20.11.2023 г. последният е назначен за особен представител на ответника.

Преписи от исковата молба заедно с приложенията са изпратени на особения представител на ответника с указания по чл. 131 ГПК, като в срока за това е постъпил писмен отговор, в които се изразява становище за процесуална допустимост на предявените искове. По същество се сочи, че искът за развод е вероятно основателен, като няма възражение към определянето на привременни мерки за детето. Направени са доказателствени искания за изискване на удостоверения и справки за установяване твърденията в исковата молба. В съдебното заседание ищцата лично и чрез процесуалния си представител адв. Р.-К. поддържа предявените искове, както и желанието си за прекратяване на брака. Соци се, че бракът между страните следва да се разтрогне като дълбоко и непоправимо разстроен, като упражняване на родителските права по отношение на непълнолетното им дете Ал.с Р.ов Р. да бъдат предоставени на майката. Моли се да се определи режим на виждане и на поддържане на лични отношения на детето с бащата, както и да се осъди ответника да заплаща на детето чрез неговата майка месечна издръжка в размер на 300 лева. Моли се да се даде разрешение, заместващо липсващото съгласие на ответника, както да бъде издаден паспорт на детето, така и да се даде разрешение за детето да напусне пределите на Р България за държави на Европейския съюз неограничен брой пъти до навършване на 18 годишна възраст на детето със съгласието на неговата майка и законен представител. В съдебното заседание ответникът Р. М. Р. чрез особения представител адв. Г. сочи, че грижите за детето А.Р.ов Р. се осъществяват от майката С. Р., поради което отглеждане на детето следва да се представи на нея, а на бащата да се определи режим на лични отношения. Соци, че от събраните устни доказателства се установява, че бракът е непоправимо разстроен, поради което следва да се прекрати. Относно издръжката, тъй като няма никакви данни имущественото състояние и трудовите доходи се моли да бъде определена такава към минималния размер. Относно местоживеенето на детето моли да се

посочи в съдебния акт местоживееето на детето в Италия. Относно преценка за пътуванията на детето в чужбина счита, че същите следва се ограничат до страните от Европейския съюз.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Установява се от удостоверение за сключен граждански брак от 28.05.2014 г., че Р. М. Р. и С. И. Г. са сключили граждански брак на г. гр. Елин Пелин, общ. Елин Пелин, обл. Софийска, за което е съставен акт за граждански брак № 0012/28.05.2014 г. След брака съпругата носи фамилното име Р..

Според удостоверение за раждане от 02.04.2013 г., че наг. в гр. София е роден А. Р. Р., ЕГН *****, а негови родители са С. И. Г. и Р. М. Р..

Според справки от НБД Население С. И. Р. и Р. М. Р. са с постоянен и настоящ адрес: с. Н. х. общ. Елин Пелин, ул. „С.“ № Според справка от НОИ от 06.11.2023 г. за Р. М. Р. има данни за едно трудово правоотношение от 13.05.2011 г. до 22.04.2013 г. в Ай Пи Ай Технолджис София. Според удостоверение от АВ от 30.01.2024 г. за С. И. Г. в регистъра на имуществени отношения на съпрузите не е регистриран режим на имуществени отношения на съпрузите.

Според представената Функционална диагноза на основание чл. 3 на закон № 104/92 от 06.08.2020 г. за А.Р. Р. с местожителство: пл. В. Г. № 1 общ. Римини, провинция Римини е налице клинична диагноза: затруднение в обръщането на внимание и концентрация, код на диагнозата: (ICD 10) (1) F90.0 - Разстройство на активността и вниманието. Посочено е, че не се установяват особени затруднения, четенето и писането изглежда са започнали, въпреки, че затруднението му в завършването на предложените дейности го кара да приключва набързо всяка задача, като допуска много небрежни грешки. Затруднение при поддържане на подходящо пространство върху листа. Въпреки че италианският не е неговият майчин език, А. има добре структуриран език, с адекватно разбиране. Има нужда от обогатяване на речниковия запас. А. трябва да бъде обучен в обхвата на вниманието си, има нужда от планирани и предвидими дейности, редуващи се с почивки, за да попречи на А. да прилага опозиционно и не винаги правилно и адекватно поведение. А. се бори главно със справянето на времето в училище, трябва непрекъснато да се привлича и задържа вниманието му, склонен да се разсейва с всичко, което има под ръка. Весело и жизнерадостно дете, което много търси компанията на своите другари. Понякога трябва да бъде съдържан в своята импулсивност. Предложено е за осигуряване на интегрирането - ресурсен преподавател.

Представено е удостоверение от 06.08.2020 г. на основание чл. 12 -13 на закон №104/92, според което за учебната 2020/2021 г. е предвидено записване във втори клас в Начално училище „Ф. Фелини Общообразователна институция „Д. Алигиери“, общ. Римини за А. Р.ов Р. с местожителство: пл. В. Г. № .. общ. Римини, провинция Римини е налице клинична диагноза: затруднение в обръщането на внимание и концентрация, код на диагнозата: (ICD 10) (1) F90.0 - Разстройство на активността и вниманието.

Представен е протокол за установяване на гражданска инвалидност, слепота и глухота (на

основание чл. 20 на закон № 102 от 03.08.2009 г.) с дата на установяване: 12/02/2021 г. и дата на определяне: 12/02/2021 г. за А.Р.ов Р. с местожителство: пл. В. Г. № ... общ. Римини, провинция Римини.

Представено е писмо от Държавно общообразователна училище „Алигиери“ общ. Римини, според което ученикът А.Р.ов Р. към 14.11.2023 г. не е посещавал учебните занятия, за което е необходимо писмено изяснение и обосноваване на посочен в писмото имейл.

Според изготвения социален доклад от 30.01.2020 г. на ДСП Елин Пелин, че родителите на А. започнали да съжителстват заедно от юни 2010 г., а сключили граждански брак през 2014 г.. Фактичската раздяла между нея и бащата на А. е настъпила в края на м. юни 2023 г. Г-жа Р. споделя, че преди бременността, съпругът ѝ на няколко пъти ходил в Италия при неговата майка, за да работи. През 2015 г. тримата заминали за Италия. Двамата със съпруга ѝ работили един сезон на полето, след което г-н Р. преустановил трудова дейност и по данни на г-жа Р. от тогава до момента не е работил. Г-жа Р. твърди, че тя сама осигурявала средствата за издръжка на семейството и домакинството, като за целта в последствие ѝ се наложило да работи на две места. Майката на А. споделя, че когато детето е посещавало детска градина в гр. Римини, Италия, се установява, че страда от „Разстройство на активността и вниманието“ и му е поставена диагноза „Затруднение в обръщането на внимание и концентрация“, за което има издаден Протокол за инвалидност. За детето имало избран личен лекар в Италия, който проследява здравословното му състояние. Г-жа Р. съобщава, че непосредствено след делото се налага с А. да пътуват за Италия поради планирани прегледи и консултация с невро-психиатър, който е споделил, че на детето ще бъдат предписана медикаментозна терапия, с помощта на която А. да бъде по-концентриран в училище, да се справя по-лесно с учебния материал и с ежедневните си дейности. С. Р. информира, че през последните две-три години взаимоотношенията между нея и бащата на А. се влошили и имали семейни проблеми, които ескалирали и провокирали г-жа Р. тя и детето да се върнат в България, за да поеме инициатива по разтрогване на брака и упражняване на родителски права. След като А. и неговата майка се върнали в България, по нейна информация - съпругът ѝ също се върнал на следващия ден. Г-жа Р. твърди, че от прибирането си обратно в България до момента, тя и детето са се срещали с г-н Р. само два пъти, като и двата пъти г-н Р. вдигал скандали пред детето. С. Р. твърди пред служители на ОЗД/ДСП - Елин Пелин, че по време на престоя им в България, А. непрекъснато пита за своите приятелчета, с които е израснал в Италия, липсва му средата, училището, както и разнообразните извънкласни занимания, които има ежедневно. По време на срещата, А. говори с майка си на италиански език. Тя споделя, че детето разбира отчасти, когато му говорят на български, но предпочита да общува на италиански, тъй като е израснал и живял в Италия. Към момента, малолетният се отглежда от своята майка на адреса в с. Нови хан. По данни на г-жа Р., след раздялата между нея и бащата на А., контактите между детето и баща му не са възпрепятствани от нея. Същият се чува с малолетния почти ежедневно по телефона, но по данни на г-жа Р. двамата не се разбират, което е причина често детето да се разстройва от разговорите с баща си и да прекъсва разговора. По данни на г-жа Р., бащата не участва в издръжката на детето. Основни грижи за детето полага майката. Детето е

видимо добре обгрижено и спокойно. Г-жа Р. споделя, че в гр. Римини има жилище под наем, което представлява голям апартамент, в който има обособена стая за А.. Жилището на адреса в с. Нови хан е наследствена собственост на г-жа Р.. Представлява двуетажна къща, от която първият етаж е собственост на С. Р.. Състои се от три спални, хол, кухня и баня. Отоплението е с локално парно на твърдо гориво. За детето има обособено място. Хигиенно-битовите условия са много добри. Г-жа С. Р. е самоосигуряваща се, има фирма за почистване в Италия. Споделя, че съобразява работните си ангажименти с училищната и извънучилищна заетост на Алекс. По данни на г-жа Р., приятелският кръг на детето е в Италия, тъй като от двегодишен живее там. Майката споделя, че детето познава своя роднински кръг. Г-жа С. Р. съобщава, че в Италия имат няколко много близки приятелства семейства, с които общуват, с чиито деца А.е много близък и са подкрепяща среда за нея и детето. А. посещава училище в гр. Римини, където през учебната 2023/2024 г. е записан в V клас. По информация на г-жа Р., в училище има назначен персонален ресурсен учител, който помага на детето в усвояването на учебния материал, тъй като А.е дете със специални нужди и потребности. Майката твърди, че малолетният ходи три пъти в седмицата на тренировки по футбол, посещава психолог, който следи неговото развитие и обича в неделя да ходи на църква - в неделно училище. Сочи се, че докато е в България, А. се обучавал онлайн в Италия с помощта на своята майка и ресурсния си учител.

Установяват се от показанията на свидетелката О. С. Г., майка на ищцата, че С. и Р. сключили граждански брак през 2014 г., когато А. бил на една година. С. и Р. живеели в Н. х. на ул. „С.“ в наследствена къща на С., където било семейното им жилище, докато заминали за Италия през 2015 г., когато А. бил на една година и нещо. Свидетелката Г. сочи, че С. и Р. заминали за Италия на 12.02.2015 г., С. започнала да й разказва за неприятностите с Р., когато нещата станали непоносими. С. се оплаквала, че нещата не вървят на добре, имало тормоз, а Р. не я пускал на работа, следял я постоянно и не се грижил за детето. Когато живеели в Италия, Р. не работил. С. първо работила в почистваща фирма, а после си направи собствена фирма. С. се върнала в България, защото изтекъл задграничния паспорт на детето. Свидетелката Г. сочи, че детето А.имало специални нужди, заради които го водели два пъти в седмицата на психолог. Свидетелката Г.а сочи, че А.не можел да се концентрира, напирягал се да учи и започвало да го боли глава, не можел да се съсредоточи, после имало тикове с окото. А. не можел да контролира ръката и затова изпускал чаши. А. е израснал в Италия и учил там, като в Италия се полагали специални грижи за А. - имал специален учител, който седи в час с него на всички предмети, както и психоложка в училище. Детето А. не говорило много добре български, но разбира какво му се говори. Р. не давал средства за издръжка. свидетелката Голачка видяла съобщения, че иска пари от С. да му изпрати 10 лева да отиде да види детето и поставял условия да му плати билета до Италия, за да отиде с тях. Свидетелката Г.сочи, че Р. по телефона тормозил С. и искал да продадат плестейшън, който бил закупен с пари, отпуснати в Италия като помощ за неговото заболяване. В Италия разрешили на Алекс да учи онлайн, като му се обаждала учителка почти всеки ден. С. направила учебна стая с бюро, с таблица на стената. Приятелите му от Италия пращали на А.рисунки и го чакали с нетърпение. Ал. с нетърпение

чакал да се върне в Италия в Римини, като му липсвали морето и приятелите. Свидетелката Г. сочи, че една събота и неделя от Италия в България дошли майки с деца, за да се видят с А.. В Италия А. ходил на футбол, на плуване, а всяка неделя посещавал църковно училище. Свидетелката Г. сочи, че тя не била свидетел на физическо насилие, но детето е било. С. й казала, че в Италия и е ударил шамар пред детето, което потвърдило и детето. В България я е хванал за гушата, когато е завела детето да види баща си. Към момента С. и А. живели в Н.х., откакто се прибрали, а свидетелката Г. живеела в Панчарево. Желанието на детето било да замине за Италия и да живее там. Свидетелката Г. сочи, че не знае къде се намира Р. в момента и с майката на Р. не сме комуникирали, като последните нямали жилище и не е им е известен адрес.

Съдът прецени показанията на свидетелката О. С.Г., съобразно изискванията на чл. 172 ГПК, като констатира, че същите са логични, последователни и не са налице доказателства, които да им противоречат, поради което следва да бъдат кредитирани.

При изслушване на ищцата С. И. Р. същата сочи, че раздялата им с Р. е от 24.06.2023г. и от тогава не живеят заедно. Бащата бил България, като се видял три пъти с детето. При едната среща я хванал за гърлото. При друга среща взел детето за три часа и след това го върнал. Детето нямаше проблеми като ми го върна. Р. и брат му Сергей не е работили, а майка им ги е издържала. След всичките скандали и тормоз при една разходка с Алекс, детето я питало защо не се разведе.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

По иска с правно основание чл. 49, ал. 1 СК:

Единственото основание за развод по Семейния кодекс е дълбокото и непоправимо разстройство в брака. Дълбоко е разстройството, което е довело до разкъсване на семейната общност, до липса на взаимност, уважение, доверие и другарски отношения между съпрузите, при което брачната връзка е само формална и не съответства на закона. Непоправимо е разстройството, което не може да се преодолее, за да се възстановят нормалните съпружески отношения. Изявленията на страните за съществуването на дълбоко и непоправимо разстройство в брака им са твърдения, които подлежат на доказване (Постановление № 10 от 3.XI.1971 г., Пленум на ВС).

От доказателствата по делото се установява, че брачните отношения между съпрузите са дълбоко и непоправимо разстроени. Страните са във фактическа раздяла от юни 2023 г., като няма доказателства отношенията им да могат да се възобновят. Конфликтите между страните са ескалирали, като ищцата сочи, че била заплашвана, а ответникът отказвал да даде развод и съгласие детето да се върне в Италия. Съпрузите са се лишили от чувство за близост, общност и единство. Разногласията между съпрузите са довели до охлаждане на отношенията помежду им и трайно установяване на отношения на неразбирателство. Между съпрузите са изчезнали отношенията на обич, взаимно уважение, привързаност, а трайно са установени отношения на неразбирателство, които лишават брака от негово присъщо вътрешно съдържание, като този брак не е в интерес на съпрузите. Предвид изложено, съдът намира, че бракът им следва да бъде прекратен, поради настъпилото дълбоко и непоправимо разстройство.

Относно вината:

Брачната вина е субективното отношение на съпруга към брачните му нарушения и техния резултат-дълбокото и непоправимо разстройство на брака. Разпоредбата на чл. 49, ал. 3 СК предвижда, че с решението за допускане на развода съдът се произнася и относно вината за разстройството на брака, ако някой от съпрузите е поискал това.

С определение в съдебното заседание на 06.02.2024 г. съдът е прекратил производството по делото в частта по чл. 49, ал. 3 СК относно вината за дълбокото и непоправимо разстройство на брака.

Относно определянето упражняване на родителските права, режима на лични отношения и издръжката на детето по чл. 59, ал. 2 вр. чл. 143, ал. 2 СК:

Разпоредбата на чл. 59, ал. 2 СК е приложима в случаите на развод по исков ред и при непостигане на споразумение между родителите относно местожiveенето на ненавършилите пълнолетие деца и упражняването на родителските права спрямо тях, като законът сочи, че следва да бъде предпочетен един от родителите, при когото детето да живее, и той да е носител на родителските права, какъвто е и настоящия случай. Съдебният акт, с който съдът разрешава спора за мерките относно упражняването на родителските права, дължимата издръжка и определяне местожiveенето на детето, е проява на съдебна администрация на гражданските правоотношения, при която съдът разполага с оперативна самостоятелност при разрешаването на съответните отношения, изхождайки от правилото за защита интересите на детето (в този смисъл Решение № 27/03.02.2009г. по гр.д.№ 4294/2007г. на ВКС, III г.о.). Съдът е длъжен да установи тези интереси, като извърши цялостна преценка на всички обстоятелства, които засягат физическото, психическото и нравствено развитие на детето, респ. създаване на такива условия на живот, които да съответстват на нуждите му. Съгласно Постановление № 1 от 12.11.1974 г. по гр.д. № 3/1974 г. на Пленума на Върховния съд на Република България, при определяне на мерките по упражняване на родителските права се изхожда от съвкупността от обстоятелствата на разглеждания случай, каквито са възпитателските качества на родителите, полаганите грижи за детето и изразената готовност да го отглеждат и възпитават, привързаността на детето, полът и възрастта му, материално-битовите условия, помощта от близки и пр. обстоятелства от значение за интересите на детето.

С оглед установените факти по делото съдът намира, че упражняването на родителските права по отношение на детето Алекс Р.ов Р. следва да се предостави на майката С. И. Р., тъй като условията на живот, които е създала и грижите, които полага, съответстват на нуждите му. Следва да се отбележи, че регулирането на въпросните отношения не се ползва с установително действие и въпросите могат да бъдат пререшавани при изменение на обстоятелствата по отношение на детето.

Съдът следва да определи режим на лични контакти между бащата и детето, като при определянето му взе предвид, че с оглед неговата възраст същото има нужда възможно повече време да контактува с баща си, поради което следва да се определи следния режим на лични контакти, а именно: всяка първа и трета събота от месеца от 9.00 часа до 18.00 часа, както и един месец през лятото, който не съвпада с платен годишен отпуск на майката.

Налице са предвидените в чл. 143, ал. 2 СК основания за присъждане на издръжка на ненавършилото пълнолетие дете. Според посочената разпоредба, родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си, като съгласно чл. 150 СК при изменение на обстоятелствата присъдената издръжка може да бъде изменена или прекратена. Правото на детето да получи издръжка от своите родители е безусловно, като е достатъчно детето да не е навършило пълнолетие. Това задължение е общо за двамата родители и произтича от задължението да се грижат за децата си. При изчисление на доходите от труд във връзка с определяне възможността на дължачия издръжка по чл. 80 СК се вземат предвид всички елементи, от които се формира индивидуалната работна заплата на работници и служители по съответния нормативен акт. Удръжките по чл. 82, ал. 1, пр. 2 от Кодекса на труда не се приспадат при определяне възможността на дължачия издръжка по чл. 80 СК (Тълкувателно решение № 34 от 5.XII.1973 г., ОСГК).

Съобразявайки нуждите и потребностите на детето А.Р..Р. с оглед неговата възраст /10 години/, възможностите на всеки от родителите, съдът намира, че двамата родители следва да осигуряват ежемесечно общо 450 лв. за издръжката на детето, необходими за облекло, храна и здравни грижи, от която сума бащата следва да заплаща 250 лв., а майката - останалата част от необходимата издръжка, ведно с непосредствените грижи по отглеждането и възникващите неотложни разходи за детето.

На основание чл. 242, ал. 1 ГПК, следва да се допусне предварително изпълнение на решението в частта за присъдената издръжка.

Относно фамилното име:

Според чл. 53 СК след развода съпругът може да възстанови фамилното си име преди този брак. При липсата на изрично искане на ищцата за възстановяване на фамилното си име преди този брак, същата следва да носи брачното си фамилно име.

По исканията за пътуване на детето в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това на основание чл. 127а, ал. 2 СК

Съгласно чл. 127а, ал. 1 и ал. 2 СК въпросите, свързани с пътуване на дете в чужбина се решават по общо съгласие на родителите, като при разногласие между тях, спорът се разрешава от районния съд по настоящия адрес на детето. В случая по делото ответникът не е може да бъде призован, заради което му е назначен особен представител, поради което следва да се приеме, че твърдяната невъзможност за постигане на съгласие по спорния въпрос е налице. В съответствие с чл. 127а, ал. 2 СК спорът между родителите следва да се разреши от съда, при съобразяване с интересите на детето. Съдът изхождайки от обстоятелствата на конкретния случай следва да прецени дали те обосновават наличието на нужда за детето да пътува в чужбина. Когато задграничното пътуване е по причина свързана със здравословното състояние на детето, интелектуалното му развитие или по друга нужда, отговаряща на интереса му, съдът следва да даде разрешение за напускане на страната, замествайки липсващото съгласие на родителя. Изрично в ТР № 1 от 3.07.2017 година по тълк. д. № 1/2016 г. на ОСГК ВКС приема, че целта на законодателя е да бъде гарантирано, че интересите на детето ще бъдат защитени в пълен обем, като решението на съда следва да

е в съответствие с най-добрия интерес на детето, с оглед конкретните обстоятелства по делото и отношенията между родителите. Даването на разрешение за пътуване на дете в чужбина следва да се извършва въз основа на цялостен и задълбочен преглед на конкретната семейна ситуация и на всеки един от факторите от физическо, емоционално, психологическо, материално и медицинско естество, включително при разумна и балансирана преценка на интересите на всяка от страните и предвид правилото, че във всички решения, отнасящи се до децата, техните интереси трябва да бъдат от първостепенно значение.

Съдът може да разреши по реда на чл. 127а СК пътуването на ненавършило пълнолетие дете в чужбина без съгласието на единия родител само за пътувания в определен период от време и/или до определени държави, респ. държави, чийто кръг е определяем (т. 1 от Тълкувателно решение № 1 от 3.07.2017 г. на ВКС по т. д. № 1/2016 г., ОСГК). Законът не прави разграничение между различните хипотези на пътуване на детето в чужбина. Пътуването може да е краткосрочно напускане и връщане в страната, без детето да променя местоживеенето си извън България. Пътуването може да е и с цел промяна на местоживеенето на детето в чужбина. Изискването за съществуването на конкретно защитен интерес на детето при пътуването му извън страната налага разрешението за това да бъде дадено за определен период от време, в определена държава или в държави, чийто кръг е определяем (напр. държавите членки на Европейския съюз) или за неограничен брой пътувания, през определен период от време, но също до определени държави.

В случая от събраните по делото доказателства се установи, че детето е живяло и е отглеждано в гр. Римини, Република Италия, където се чувствало добре, като е имало осигурени възможности за обучение и адекватна среда. Липсва обективната възможност да се поиска съгласието на бащата относно снабдяването на детето с разрешението му то да напуска страната и да му бъде издаден паспорт, а невъзможността да напуска страната засяга неблагоприятно интересите на детето. Съдът счита, че в интерес на детето е да осъществява задгранични пътувания и да живее в Република Италия, което ще се отразят благоприятно на неговото възпитание и развитие.

Съдът намира, че са налице предпоставките за даване на заместващо съгласие детето да може да напуска страната придружено само от майка си или от друго упълномощено само от нея лице, без да се иска предварително съгласие на бащата. С оглед обстоятелството, че между родителите на детето липсва какъвто и да е контакт, включително по време на разглеждане на настоящото делото и затрудненията, които създава това обстоятелство, както за детето, така и за майката, съдът намира, че в интерес на детето е да му бъде издаден паспорт и да и бъде разрешено да напуска територията на Република България без съгласието на неговия баща, като пътува придружавано само от своята майка или от друго упълномощено само от нея лице, без да се иска предварително съгласие на бащата в държавите членки на ЕС, съответно държавите, през които се преминава за достигане на посочените държави за срок до навършване на осемнадесет години на детето и без ограничения на броя на тези пътувания, тяхната продължителност и времето, за което се провеждат.

По разноските:

С оглед изхода от спора, съдът определя държавна такса при решаване на делото в размер на 50 лева, която следва да се внесе от страните по равно, на основание чл. 329, ал. 1, изр. 2 от ГПК – по 25 лева. Ответникът следва да бъде осъден да заплати и държавна такса на основание чл. 1 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК, в размер на 360 лева върху сбора от тригодишните платежи на присъдената издръжка на основание чл. 69, ал. 1, т. 7 ГПК. Предвид изходът на спора, съдът намира, че исканията за присъждане на разноски от страните са неоснователни, поради което не следва да бъдат уважавани, тъй като по брачните дела са неприложими общите правила на чл. 78 ГПК.

Такива се дължат от виновния съпруг според специалната разпоредба на чл. 329, ал. 1 ГПК. Разноските следва да останат в тежест на страните, така както са ги направили.

Мотивиран от гореизложените съображения съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА брака между Р. М. Р., ЕГН *****, и С. И. Р., ЕГН *****, сключен на г. гр. Елин Пелин, общ. Елин Пелин, обл. Софийска, за което е съставен акт за граждански брак № .../.... г., ЧРЕЗ РАЗВОД, поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство на брака на основание чл. 49, ал. 1 СК.

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права по отношение на детето А.Р.ов Р., ЕГН *****, на майката С. И. Р., ЕГН *****.

ОПРЕДЕЛЯ местоживее на детето А. Р.ов Р., ЕГН *****, при майката С. И. Р., ЕГН *****, с адрес: с. Н. х., общ. Елин Пелин, ул. „С.“ №, респ. адрес в Република Италия: пл. В. Г. № . – 47922 гр. Р..

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на Р. М. Р., ЕГН ***** с детето Алекс Р.ов Р., ЕГН *****, както следва: всяка първа и трета събота от месеца от 9.00 часа до 18.00 часа, както и един месец през лятото, който не съвпада с платен годишен отпуск на майката С. И. Р., ЕГН *****.

ОСЪЖДА Р. М. Р., ЕГН *****, да заплаща на детето А. Р.ов Р., ЕГН *****, чрез неговата майка С. И. Р., ЕГН *****, с адрес: с. Н.х., общ. Елин Пелин, ул. „С.“ № . месечна издръжка в размер на 250 лв. (двеста и петдесет лева), дължима до 10-число на съответния месец, от влизане в сила на съдебното решение за развод до настъпване на основание за изменение и прекратяване на издръжката.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта за присъдената издръжка на основание чл. 242, ал. 1 ГПК.

ПОСТАНОВЯВА след развода съпругата С. И. Р. да запази брачното си фамилно име Р..

РАЗРЕШАВА на основание чл. 127а, ал. 2 СК на малолетното дете А.Р.ов Р., ЕГН *****, да се издаде паспорт по заявление по чл. 45, ал. 1 от Закона за българските лични документи, подадено само от майката С. И. Р., ЕГН *****, без съгласието на

баща Р. М. Р., ЕГН *****, като след издаването му същият да бъде получен от С. И. Р., ЕГН ***** или от надлежно упълномощено от нея лице съгласно чл. 45, ал. 2 ЗБЛД.

РАЗРЕШАВА на основание чл. 127а, ал. 2 СК на малолетното дете А. Р.ов Р., ЕГН *****, ДА ПЪТУВА до всички държави членки на ЕС, както и съответно до държавите, през които се преминава за достигане на посочените държави, придружен само от майка си С. И. Р., ЕГН *****, с адрес: с. Н. х., общ. Е. П., ул. „С.“ №или от друго упълномощено само от нея лице, без да се иска предварително писмено съгласие по чл. 76, т. 9 ЗБЛД от бащата Р. М. Р., ЕГН *****, за срок до навършване на осемнадесет години на детето и без ограничения на броя на тези пътувания, тяхната продължителност и времето, за което се провеждат.

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта за пътуване на детето в чужбина и издаването на необходимите лични документи за това на основание чл. 127а, ал. 4 СК.

ОСЪЖДА Р. М. Р., ЕГН *****, с адрес: гр. С., ул. „С.“ № .., ДА ЗАПЛАТИ в полза на държавата по сметка на РС Елин Пелин държавна такса в размер на 385 лева.

ОСЪЖДА С. И. Р., ЕГН *****, с адрес: с. Н. х. общ. Е. П., ул. „С.“ № .., ДА ЗАПЛАТИ в полза на държавата по сметка на РС Елин Пелин държавна такса в размер на 25 лева.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Елин Пелин: _____